

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 678/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-2S/249/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-2S/249/2022 **boli porušené** základné práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a informácie podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Správnemu súdu v Bratislave **prikazuje** v konaní sp. zn. BA-2S/249/2022 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadost'učinenie **700 eur**, ktoré je Správny súd v Bratislave **povinný** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 ústavy postupom pôvodne Krajského súdu v Bratislave, z ktorého výkon súdnictva od júna 2023 prešiel na správny súd, s tým, že správnemu súdu bude prikázané konať bez zbytočných prietáhov a jemu bude priznané finančné zadost'učinenie 8 000 eur.
2. Sťažovateľ 28. augusta 2022 požiadal ministerstvo spravodlivosti podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov o sprístupnenie spisu. Jeho žiadosť ministerstvo zamietlo a rozklad sťažovateľa proti tomuto rozhodnutiu bol zamietnutý rozhodnutím zo septembra 2022. Sťažovateľ proti tomu podal 3. októbra 2022 správnu žalobu, za podanie ktorej v máji 2023

na výzvu zaplatil súdny poplatok. Ministerstvo sa k žalobe vyjadrilo v októbri 2023 a krajský súd toto vyjadrenie v novembri 2023 doručil sťažovateľovi. V októbri 2025 správny súd nariadil pojednávanie na 13. november 2025, na ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom.

3. Sťažovateľ namieta, že vzhľadom na predmet konania je dĺžka konania neprimeraná. Zdôrazňuje, že netreba vykonávať dokazovanie a ide len o nenáročné právne posúdenie. Podľa sťažovateľa ak zákon stanovuje lehotu na sprístupnenie informácie osem pracovných dní, no tohto práva sa musí domáhať v niekoľkoročnom súdnom konaní, je narušená podstata práva na informácie, keďže informácie sa s odstupom času stávajú neaktuálnymi. V súvislosti s návrhom na priznanie finančného zadosťučinenia je toho názoru, že primeraných je 2 000 eur za každý začatý rok konania.

4. Správny súd k ústavnej sťažnosti uviedol, že v priebehu konania došlo v roku 2023 k prechodu súdnictva z krajského súdu a v roku 2024 bola vec pridelená na rozhodnutie inému senátu. Poukázal na ostatnú agendu, kde sú lehoty na rozhodnutie a veľký počet starších nevybavených vecí, ktoré boli vybavované podľa ich nápadu. Dodal, že je personálne poddimenzovaný, čo má zásadný vplyv na rýchlosť konania.

II.

5. Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti vecí, (ii) správania účastníka a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02).

6. Rozhodovanie vo veciach slobodného prístupu k informáciám je bežnou agendou správnych súdov. Vec sťažovateľa nie je skutkovo či právne zložitá. Sťažovateľ k predĺženiu konania neprispel. O správnej žalobe správny súd rozhodol po viac ako troch rokoch od jej podania, a preto jeho postup nesmeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa. Došlo tak k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Vo vzťahu k základnému právu na informácie treba uviesť, že hodnota informácie je daná včasnosťou jej poskytnutia a rozhodnutie súdu musí byť dosiahnuté v čase, v ktorom je hodnota informácie zachovaná (III. ÚS 652/2024). Preto treba dospieť k záveru, že postupom správneho súdu došlo aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na informácie. Viac ako trojročné rozhodovanie o správnej žalobe sťažovateľa nie je súladné s jeho základnými právami podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 26 ods. 1 ústavy. Preto bolo podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavnej sťažnosti vyhovené a vzhľadom na to, že vyhotovenie rozhodnutia správneho súdu nebolo stranám doručené, bolo správne súdu prikázané, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

7. K argumentom o zmenách v organizácii súdnictva, množstvu nerozhodnutých vecí a nedostatku sudcov treba uviesť, že tieto okolnosti nemôžu byť dôvodom zmarenia ústavných práv sťažovateľa a nezbavujú štát zodpovednosti za prieťahy. Účelom ústavnej sťažnosti nie je pomenovanie príčin prieťahov alebo dospieť k záveru, či majú objektívny alebo subjektívny charakter.

8. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva

(IV. ÚS 210/04). Tak je to aj v tomto prípade. Pri rozhodnutí o výške finančného zadosťučinenia bolo prihliadnuté na celkovú dĺžku konania a na to, že sťažovateľ k predĺženiu konania nijak neprispel. Osobitne bolo prihliadnuté na význam konania pre sťažovateľa, ktoré sa netýkalo jeho majetkového práva, trestného obvinenia či správneho postihu. To odôvodňuje zdržanlivejší prístup k priznaniu finančného zadosťučinenia, keďže stav právnej neistoty sa nespája s neistotou o základnom práve alebo slobode podľa druhého oddielu druhej hlavy ústavy, ale s neistotou o práve podľa tretieho oddielu druhej hlavy ústavy. Preto bolo podľa čl. 127 ods. 3 ústavy sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 700 eur a vo zvyšnej časti jeho ústavnej sťažnosti vyhovené nebolo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu